திராவிடநாடு

மலர் 5] 24—11—46 [இதழ் 2[illegible]

★ ரங்கோன் ராதா ★

★

சௌமியன்.

மகனே! என் கஷ்டங்களை விவரமாகக் கூறிக்கொண்டே இருக்கக் காலம் போதாது. ஆனால் என்றைக்கேனும் ஓர் நாள் யாரிடமேனும் முழுக் கதையையும் கூறிவிட்டால், மனதிலுள்ள பாரம் தொலையாது. ஆகவேதான் நான் நடந்த ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் உன்னிடம் இவ்வளவு விவரமாகக்கூறி வருகிறேன். மற்றத் தாய்மார்களைப்போல, நானும், உன்னைப், பிறந்ததுமுதல் சீராட்டிப்பாராட்டி வளர்த்து வரும் சேவை செய்திருந்தால், உன்னிடம் எவ்வளவுபேசி இருப்பேன், அவ்வளவும் இப்போது பேசிவிடுகிறேன் என்று வைத்துக்கொள். என் வேதனையைக் குறைத்துக்கொள்ள வேறுவழி இல்லை.

எனக்கும், என் கணவருக்கும் இடையே இருந்துவந்த பேத உணர்ச்சி நாளுக்குநாள் நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் விரிந்துகொண்டே வரலாயிற்று. கொடுமை செய்வதன் மூலம் என்னை அடக்கிவிடலாம் என்று அவர் எண்ணினார். நானோ கொடுமை தாளமாட்டாமல் எதிர்க்கத் தொடங்கினேன். என் சக்தி அவருக்கு மட்டுமல்ல எனக்கே அப்போதுதான் சரியாகத் தெரிந்தது. எங்கே ஒளித்துக்கொண்டிருந்ததோ அவ்வளவுசக்தியும் அதுவரையில். என்னைக்கண்டு அவர் நடுநடுங்கும் நிலைஏற்பட்டு விட்டது கண்டு நான் களிப்படைந்தேன். என் ஆர்ப்பாட்டம், நான் சின்ன வயதிலே பார்த்த அல்லி நாடகத்தை எனக்குக் கவனமூட்டிற்று. அதனால் நான் பெருமையுமடைந்தேன். தர்பார் நடத்துகிறோமல்லவா என்று எண்ணிப் பூரித்தேன். அல்லி நாடகமே ஆண்களைப் பெண்கள், இஷ்டப்பட்டால் அடக்கியாள முடியும் என்பதை எடுத்துக்காட்டவே எழுதப்பட்டதோ என்றுகூட நினைத்தேன். ஆனால் சில நிமிஷங்களிலே எனக்குப்பயம் பிறந்துவிட்டது. ஏனெனில், அல்லி நாடகத்தின்படி, இவ்வளவு கர்பார் நடத்தி, ஆண்களைநெருங்கவிடாமல் மிரட்டி ஆட்சிசெய்து வந்த அதேஅல்லி ராணியை, தந்திரத்தாலே, அர்ஜுனன் தோற்கடித்து விட்டான்—தாலி கட்டிவிட்டான் — அந்தத்தாலி கட்டியானபிறகு, அல்லியின்தர்பார், நின்றுவிட்டது. அது போல, நாமும் எவ்வளவோ ஆர்ப்பாட்டம்செய்கிறோம். என்ன செய்வதென்று தெரியாமல்; அவர் திண்டாடும் அளவுக்கு அவரை ஆட்டிப்படைக்கிறோம் என்ற போதிலும் கடைசியில், அப்படிப்பட்ட அல்லிக்கே தோல்வி நேரிட்டது போல நமக்கும் நேரிட்டு விடுமோ என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று—பயமும் பிறந்தது. அவரைமிரட்டுவதிலே ஏற்பட்ட சந்தோஷத்தை இந்த எண்ணம் குறைக்கத் தொடங்கிற்று. மேலும் அவர் என்ன விதமான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறார் என்பது தெரியாததால், பயம், மேலும் கொஞ்சம் அதிகரித்தது.

ராதா எப்போதாவது என்னிடம் பேசும்போது ஒரு விஷயம் சொல்லுவாள். இப்போது எண்ணிப்பார்த்தால் அவள் சொன்னது முற்றிலும் சரி என்று தோன்றுகிறது. அம்மா! மக்களின் குணமும், நடவடிக்கைகளும் இயற்கையாக உள்ள சில குணாதிசயங்கள் நீங்கலாக, மற்றவைகள், அவரவர்களின் வாழ்க்கைமுறை அந்தவாழ்க்கை முறையினால் ஏற்படும் சிலநடவடிக்கைகள் இவைகளைப் பொறுத்தே ஏற்படுகின்றன என்பாள். என் வரையிலே பார் தம்பி! எனக்கும் அவருக்கும் போர் மூண்டபிறகு, புதுப்புது குணங்கள் எனக்கு ஏற்பட்டு விட்டன. அவருடன் வேறு யாராவது பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் நாங்கள் சந்தோஷமாக இருந்த காலத்திலே, நான், பேசுவது யார், என்ன பேசுகிறார்கள் என்று கவனம் செலுத்தமாட்டேன்; சிலநேரத்திலேபெருமை அடைவேன், என்புருஷரிடம் யாரோ பெரியமனுஷர்கள் ஏதேதோ முக்கியமான விஷயங்களைப் பேசவருகிறார்களே என்பதால். என்ன பேசுகிறார்கள் என்று அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவல் கூட அதிகம் இராது. அப்படிப்பட்ட நான், அவரிடம் வெறுப்படைந்து, எதிர்த்து நடக்க ஆரம்பித்த பிறகு, யாராவது அவரிடம் பேசவந்தால், என்ன பேசுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று துடிக்க ஆரம்பித்தேன். கொடுமை புரிபவரும், பேராசைக்காரரும், நயவஞ்சகருமான இவரை ஒரு பெரியமனிதர் என்று எண்ணிக் கொண்டு, ஊரிலே சில பைத்யக்காரர்கள் இவரிடம் நியாயம் கேட்கவும் வருகிறார்களே! குடும்பத்துக்குள்ளேயே, வஞ்சகச் செயல் புரியும் இவரிடம், ஊர்பஞ்சாயத்தை ஒப்படைக்கிறார்களே! இது என்ன அனியாயம்? சொந்த மனைவிக்குத் துரோகம் செய்யத்துணிந்து, கட்டுப்பாடாகக் கபட நாடகமாடுகிறார்; ஒருபெண்ணின் மனதை எவ்வளவு வேதனைப்படச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவும் செய்கிறார்; ஊரார் பழிக்கவும், தூற்றவும், இழிவாகப் பேசவுமான நிலைமையைக்கூட எனக்கு ஏற்படுத்தத் துணிந்தார். இப்படிப்பட்டவருக்கு, ஊரிலே யோக்யர் என்ற பட்டம்! இவரிடம் ஊராருக்கு மதிப்பு! இவரிடம் ஊரார் தங்கள் தங்கள் விவகாரங்களைக்கூறிப், பரிகாரம்தேடுகிறார்கள்! பார் தம்பி! இந்தஊராருக்கு, அவரிடம் மதிப்பு ஏற்பட்டதற்கு ஏதாவது தக்க காரணம் உண்டா?—பணம் இருக்கிறது அவரிடம் என்பது தவிர! அவர் செய்த கொடுமைகளுக்காக, ஊரார், அவரைக் கேள்விகேட்டிருக்க வேண்டும், திருத்தி இருக்கவேண்டும், தண்டித்துக்கூட இருக்கவேண்டும். ஆனால் இந்தப்பைத்யக்காரர்கள் குற்றம்பல செய்தவரை, நியாயாதிபதியாக்கினார்கள்! அவர்கள், ஒரு மனைவியை அவளுடைய கணவன் எவ்வளவு கொடுமை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், அதுசகஜம் என்று எண்ணுகிறார்கள் போலிருக்கிறது.

ஊராரின் போக்குக் கண்டு நன்கொதிப்படைந்தேன். இனி என் சார்பில்நின்று வாதிடவோ, நீதி கேட்கவோ, நான் தவிர வேறு யாரும் இல்லை என்று திட்டமாகத் தெரிந்து கொண்டேன். என் கண்ணீரையும் பெருமூச்சையும் யார் கவனித்தார்கள்! நீயோ கருவில் இருந்தாய், உன் தாய், தனிமையிலே நின்றபோது! உலகில், நான் நிர்க்கதியாக நின்றேன். விரோதிகளால் சூழப்பட்டு இருப்பது போலவே எனக்குத் தோன்றிற்று. இந்நிலையில், அவருடைய கட்டுக்கு அடங்க மறுப்பது தவிர, எனக்கு வேறு மார்க்கமே தெரியவில்லை. ஆகவேதான், நான் ஆர்பாட்டக்காரியானேன். அனேகம் பெண்கள், வாயாடி, போக்கிரி, கட்டுக்கு அடங்காதவள், புருஷனையே எதிர்த்துப் பேசுபவள் என்றெல்லாம் கண்டிக்கப்படுகிறார்களல்லவா! அவர்களெல்லாம், என்னைப்போலக் கொடுமைக்கு ஆளானவர்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அன்பும் ஆதரவும் தேடுகிறாள் பெண், அதற்கு மாறாக, வஞ்சனையால் அவளைத் தாக்கினால், தம்பி! அவள் எப்படிப்பட்ட உத்தமியாக இருந்தாலும், என் நிலைக்கு வந்துவிடுவாள். பெரும்பாலான பெண்கள் கேவல நிலைமைக்கு வந்ததற்கே காரணம் இதுதான்!

கருவிலே நீ உருவாகிக் கொண்டிருந்த நாட்களிலே நான் இப்படிக் கதறிக்கொண்டிருந்தேன். கடைசியில், அவருடைய இஷ்டந் [illegible] நிற்று. திருத் [illegible] க்ஷேத்திரம் [illegible] கத்தின் [illegible] ஓரளவு இரகசியமாகவே [illegible] அக்கொண்டிருந்தார்கள். [illegible] க்குக் காவலுக்கு வீட்டிலே [illegible] களை நியமித்துவிட்டு, அ[illegible] "க்ஷேத்திரம்" சென்றார்கள் [illegible] திருமணம்முடிந்தது. புது மனைவியுடன், அவர் மைசூர் சென்றாராம், புது நாடகங்களைக்கண்டாராம், ஆனந்தமான வாழ்க்கையாம்—இதை எல்லாம் கூடச் சென்றிருந்த ஒரு வேலையாள் எனக்கு விவரமாகப் பிறகு கூறினான். நான் கர்ப்பவதியாக இருக்கும் விஷயத்தைப் பற்றிக்கூட, அவரும் தங்கமும் பேசிக் கொண்டார்களாம். மகனே! இப்போது நினைத்தாலும் என் வயிறு எரிகிறது, அந்தச் சம்பவத்தை—அவள் சொன்னாளாம், என்ன இருந்தாலும் அக்காவுக்குக் குழந்தை பிறந்தால், உங்களுக்கு அவளிடம் உள்ள கோபமெல்லாம் போய்விடும் என்று. அதற்கு அந்த மகானுபாவர் சொன்னாராம், "சனியன்! என் தலைக்குக் கொள்ளியாக இருப்பதோடு விடவில்லையே! கர்ப்பம் வேறு இந்த இலட்சணத்திலே. இந்தப் பைத்யக்காரிக்குப் பிறக்கும் குழந்தை எப்படிப் பிழைத்திருக்கும் பைத்யத்திலே, அவளே கூடக் கொன்று விடவும் கூடும்—தப்பித் தவறிக் குழந்தை பிழைத்துக் கொண்டாலும், பைத்யக்காரிக்குப்பிறந்ததுபைத்யமாகத்தானேஇருந்து தொலைக்கும்" என்றாராம். தங்கம் சிரித்தாளாம்! எப்படியடா மகனே இருக்கும் எனக்கு! கலியாணத்தை முடித்துவிட்டுச் சில நாள் கூட இருந்துவிட்டு, என் அப்பா, வீடு வந்தார். நான் அவரிடம்பேசவில்லை வீட்டிலே உட்கார்ந்திருந்தார் நெடுநேரம், நான், சட்டை செய்யவில்லை. எப்படி என் மனம் இடம் கொடுக்கும்.

என் வேதனையும் முற்றிற்று, நீயும் பிறந்தாய்!

நீ பிறந்த சமயம், உன் அப்பா தங்கத்துடன், குலவிக்கொண்டிருந்தார் மைசூரில். உன்னைக் கண்டவுடன், நான் களிப்புக் கடலில் மூழ்கினேன்—என் பொருட்டு வாதாட ஒரு வீரன் பிறந்தான்—என்று களித்தேன். நீ, நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் வளர்ச்சி அடைந்து, நெடியவ[illegible] வாலிபனாகி, மீசை கரு[illegible] பருவமடைந்து, என் [illegible] கொடுமை செய்யும் உன் அப்[illegible] வைக் கண்டிக்க மாட்ட[illegible] அதைக் கேட்டு நாம் [illegible]

பட மாட்டோமா என்றுகூட பேசாத நான் நினைத்தேன். உன்னைவளர்ப்பது தவிர, வாழ்க்கையிலே, வேறு இன்பமான இலட்சியம் ஏது! உன்னை என் மகனாக மட்டுமல்ல, எனக்காக வாதிட வேண்டிய பொறுப்பை மேற்கொண்ட வீரனாக மதித்து வளர்த்து வந்தேன்.

இரண்டு மாதங்கள் கழித்தே அவர் வந்தார்—தனியாகத்தான்—தங்கம் தனிக் குடித்தனம் நடத்தத் தானே முன்னாலேயே திட்டமிட்டிருந்தார். வந்ததும், தோட்டம் சென்றார், பயிர் பச்சையைக் கவனிக்க. மாட்டுத் தொழுவத்திலே ஒரு கால் முறிந்து போயிருந்தது கண்டு, வேலையாளைக் கண்டித்தார்—பசு இளைத்துக் கிடந்ததாம்; அதற்காக உருகினார்—பாவற் கொடி வாடி விட்டதாம்; அதற்காகப் பதைத்தார்—தோட்டத்துக் கிணற்று நீர் ஏதோ வாடை வீசுகிறது என்பதைக் கூடக் கவனித்துக் கண்டு பிடித்தார்—நீ தொட்டிலிலேதான் தங்க விக்ரகம்போல் இருந்தாய்—நான் பக்கத்திலே இருந்து கொண்டு உனக்குப் பணிவிடை செய்து கொண்டுதான் இருந்தேன்—அவர்—உன் அப்பா—என் புருஷர்—தொட்டில் பக்கம் கூட வரவில்லை! மகனே! உன்னைப் பார்க்க வேண்டுமென்று அவருக்கு எண்ணமேவரவில்லை. பெண், தாயாவது, என்றால், மரணத்தின் வாசற்படி போய்த் திரும்புவது என்றல்லவா பொருள். அந்த நெருக்கடியிலிருந்து மீண்ட என்னை, அவர் ஏறெடுத்தும் பார்க்கவில்லை. மாட்டுத் தொழுவத்தைப் பார்த்துவிட்டு, கூடத்துப் பக்கமாக வந்துகொண்டிருந்தார், அப்போது நீ வீறிட்டு அழுதாய்—அவர் அப்போதும், தொட்டிலண்டை வரவில்லை—என்னால் அந்தக் காட்சியைக் கண்டு சகிக்க முடியவில்லை.

"என்ன இது பெரிய சனியன்!" என்று வேறு, கடுமையான குரலிலே கூறினார். உன்னையுமல்ல, என்னையுமல்ல—நம்மை மனதிலே வைத்துக் கொண்டு, வேலையாளைத் திட்டினார் அது போல. எனக்கு அது கூடவா புரியாது, மகனே! நாம் இருவரும், வெறும் ஜடங்களாக [illegible]போம். இதைவிட வேறு வேதனை என்ன வேண்டும். என் துக்கமத்தனையையும் போக்கிக் கொள்ள எனக்கு, ஒரே ஒரு வழிதானடா இருந்தது—உன்னைத் தொட்டிலிலே இருந்து வாரி எடுத்து, அணைத்துக்கொண்டு, உச்சி மோந்து முத்தமிட்டேன். உன் அழகிய புருவங்களிலே நான் தீட்டியிருந்த மையும், என் கண்ணீரும் சேர்ந்து குழைந்து, உன் தங்க நிற மேனியைக் கருப்பாக்கிற்று! அவர், தெருத் திண்ணையிலே உட்கார்ந்து கொண்டு, [illegible]லிருந்து வாங்கிக் கொண்டுவந்த கலர்ச் சுண்ணாம்பைத் தடவி, வெற்றிலை மடித்து போட்டுக்கொண்டு, எதிர் வீட்டுக்காரரிடம், மைசூர் மிருகக் காட்சிச் சாலையிலே தான் கண்ட அற்புதங்களைக் கூறிக் கொண்டிருந்தார் (தொடரும்)

திடீர் தாக்குதல்

சென்னை மார்க்கட்டிலே, திடீரென்று ஓர் நெருக்கடியான நிலைமை, நமது இதழுக்குத் தேவையான (நியூஸ்பிரிண்ட்) காகிதம் கிடைக்கவில்லை—எங்கும்!

கப்பல் புறப்பட்டுவிட்டது. வந்ததும் காகிதம் என்று கூறி விட்டனர்.

திகைத்தோம்—திணறினோம்—இந்தத் திடீர்த்தாக்குதலால்—பற்பல திக்குகளிலும் உதவி தேடினோம் — கிடைக்கவில்லை.

பம்பாய்க்கு விமானத்தபால்—டில்லிக்குத் தந்தி—ஒவ்வொரு நாளும் அனுப்பியபடி இருக்கிறோம்—காகிதம் தேவையென்று—எந்த வகையான காகிதமோ ஒன்று கிடைத்தால் போதுமென்று. எங்கும் கிடைத்தபாடில்லை. எனவே, 'திராவிட நாடு' இத்தவாரம், இந்த நிலையில் வருகிறது—வருந்துகிறோம்—பொறுத்தருளக் கோருகிறோம்—அடுத்த இதழ் வழக்கப்படி வருவதற்கான முயற்சியில் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறோம்—டில்லியிலிருந்து உத்தரவை எதிர்பார்த்தவண்ணமிருக்கிறோம்.

'திராவிட நாடு' இதுபோது, பதினாறாயிரம் பிரதிகள் வெளியிடுகிறோம்—குறிப்பிட்ட—பெரும்பாலான பத்திரிகைகளால் கவனிக்கப்படாமலிருக்கும், திராவிட நாட்டுப் பிரச்னைகளைப் பற்றிய பிரச்சாரத்துக்காக. இந்த ஏட்டுக்கு, இந்தக் கதி!!

என்செய்வோம்! திடீர்த்தாக்குதலின் வேகத்தால், வடிவமும் அளவும் மாறி 'திராவிடநாடு' வெளிவருகிறது — அடுத்த இதழிலேயே, முன்பு இருந்த பொலிவை மீண்டும் பெறமுடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன். அன்பர்கள் பொறுத்தருள வேண்டுகிறோம்.

காஞ்சிபுரம் டிஸ்டிரிக்ட் முன்சீப்பு கோர்ட்டு.
O. S. 328 of 1946.

ஜெகன்னாத முதலி — வாதி
கெங்காதர நாயுடு வகையறா — பிரதிவாதிகள்

1, 2 பிரதிவாதிகளுக்குத் தெரிவிப்பது:—

மேற்படி நெம்பரில் தொடரப்பட்டிருக்கும் வழக்கு 7—12—46ல் இக்கோர்ட்டில் வாயிதா போட்டிருக்கிறது. உமக்குள்ள ஆக்ஷேபணையை மேற்படி தினம் கோர்ட்டில் ஆஜராகித் தெரிவித்துக் கொள்ளவும். தவறினால் Exparte ஆகத் தீர்மானிக்கப்படும் என்பதை அறியவும்.

கே. ஆர். விஸ்வநாத அய்யர்,
பிளீடர்.

காஞ்சிபுரம், 12—11—46.

அடித்தது பிரைஸ்!

எதிர்பாராத பிரைஸ்! எனக்குத்தான்!

நான் மந்திரியாகிவிட்டேன்! ஆக்கப்பட்டுவிட்டேன்!! எனக்கே தெரியாது — ஏனோ, தெரியாது!! ஆனால், அன்பர் திருச்சி கே. ஏ. பி. விசுவநாதம் அவர்களின் புதியதோர் வெளியீடு, நமது பார்வைக்கு வந்தது—அதிலே, ஓர் அமைச்சர்குழு—அகில உலகிலே எந்தநாட்டிலும் காணமுடியாத அளவு விரிவான குழு—ஏற்படுத்தி, அதிலே, எனக்கு விளம்பர மந்திரி வேலை கொடுத்திருக்கிறார், நண்பர் விசுவநாதம்!

நாடக மேடையிலாவது, ஒருவருக்கு மந்திரி 'வேஷம்' தரப்படுவதற்கு முன்பு, 'பவுடர்' பூசும்போதோ, உடைதரப்படும் போதோ, அறிவிப்பு இருக்கும். நண்பர் விசுவநாதம் நிறுவும் மந்திரிசபை இருக்கிறதே, அதிலே, எனக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் மந்திரி வேலைக்கு, இதுபோன்ற அறிவிப்புக்கூடக் கிடையாது. திடீரென்று பிரைஸ் அடித்தது எனக்கு! ஏ! அப்பா! மந்திரிவேலை என்றால் சாமான்யமா? அதிலும், இதற்கு வழி காட்ட "இலேசானவர்கள்" அல்ல இருப்பவர்கள். இரண்டு "சர்" பட்டதாரிகள்! ஒருவர் இங்குஇல்லை! மற்றொருவர்மைசூருக்கு ஸ்வீகாரப் பிள்ளை! சர். சண்முகம் ஒருவழி காட்டுபவர்! சர். ஏ. இராமசாமி மற்றொரு வழி காட்டுபவர். இருவரும் சேர்ந்து ஒரே வழிகாட்டுவரோ? சந்தேகம்! அவர்கள் காட்டும் வழி, தமிழருக்கு ஏற்ற வழியாக இருக்குமோ? சந்தேகம்! அவர்கள் வழிகாட்டும் வழக்கமாவது கொண்டவர்களா? சந்தேகம்! வழி காட்டுபவராக இருக்க அவர்கள் இசைந்தனரா? தெரியாது! அவர்கள் காட்டும் வழி போகவிரும்புவதாக, அன்பர் விசுவநாதத்தால்மந்திரிகளாக்கப்பட்டவர்கள் தெரிவித்தனரா? நானறியேன்! எனக்கு மந்திரி வேலை கிடைக்கப்போகிற விஷயமே எனக்குத் தெரியாதிருக்கும்போது, அந்தப்பட்டியிலே காணப்படும் பெயர்கள், அவரவர்களின் சம்மதத்தின்பேரில் வெளியிடப்பட்டதா அல்லவா என்பது எனக்கு எப்படித்தெரிய முடியும்!

'நமது பழந் தலைவர் உயர் திரு. S. சோமசுந்தர பாரதியார் அவர்களே மீண்டும் தலைமை வகிக்க ஒப்பியிருப்பதும்" என்று அன்பர் தமது வெளியீட்டிலே குறித்திருப்பதிலிருந்து, தலைவர் பாரதியார், தமது சம்மதத்தை அளித்திருக்கக்கூடும் என்று யூகிக்கவாவது இடமிருக்கிறது—மற்றவர்களின் நிலை என்ன? அவர்களை அன்பர் கலந்து பேசினாரா? சம்மதம் பெற்றாரா! என்னைப்பொறுத்தவரையில் இல்லை! ஏன்? தெரியவில்லை! என்னைக் கலந்துபேசாமலும், சம்மதம் பெறாமலும், புதியதோர் அமைப்பிலே நமக்கு ஓர் மந்திரிப் பதவி தரும் போக்கை நான் என்னென்று கொள்வது! மந்திரிப் பதவி அப்படியா மலிந்து விட்டது!!

அன்பரே! நம்மிடம் காட்டும் அன்புக்கு நன்றி—ஆனால் அவசரத்துக்காக வருந்துகிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் நமக்கு அளித்த "பதவியை" ராஜிநாமாச் செய்வதற்கும் அன்புகூர்ந்து அனுமதி அளிக்கக் கோருகிறேன்—நண்பர் K. A. P. அவர்களிடமோ, தலைவர் பாரதியாரிடமோ எனக்கு நட்போ மதிப்போ இல்லாததல்ல காரணம்—ஆனால், சர். சண்முகம், சர். இராமசாமி போன்ற பிரமுகர்கள் வழிகாட்டிகளாக இருக்கிறார்களே அவர்கள் என்ன வழி காட்டுவார்களோ என்ற பயத்தால் இதைக் கூறுகிறேன்!

அவர்களை வழி காட்டிகளாகக் கொண்டு நடக்க என் போன்ற சாமான்யர்களால் முடியாது. அவர்கள், பார்த்துக் கொண்டே இருக்கும்போது [illegible] அங்கம் வகிக்குமளவு உயருவார்கள், உடனே எக்காரணத்தாலோ, உள்ளங்கை அளவுள்ள ஊருக்குத் திவானுமாவார்கள்! நம்மால் அவர்களைப் புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை! எனவே, அவர்களை வழி காட்டுவோராகக் கொண்டு, ஒரு தலைவர், ஒரு துணைத் தலைவர், 21 அமைச்சர்கள் கொண்ட ஒரு மந்திரி சபை அமைக்கப்பட்டிருக்கும், அதி அற்புத நாடகத்திலே, நான் பங்கு கொள்ள முடியாமைக்கு வருந்துவதுடன், ஏற்கனவே எனக்கு ஒரு கட்சியிலே இடமும் (மந்திரி வேலை இல்லை! என்ன செய்யலாம்! இங்கே அவசர அமைச்சு அமைக்க ஆள் இல்லை) அலுவலும் இருப்பதால், நமக்கென்று நண்பர் விசுவநாதம் ஒதுக்கிய மந்திரிப் பதவிக்கு வேறு 'நபரை'த் தேர்ந்தெடுத்து அவருடைய அடுத்த "கெஜட்டில்" பிரசுரிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

C. N. அண்ணாதுரை.

வாழ்க்கை ஒப்பந்தம்

1—12—46 காலை 9½ மணிக்கு ஸ்ரீரங்கம் காந்தி ரோடு A. K. இராமசாமி தோட்டத்தில் புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் அவர்கள் தலைமையில்,

நடிகமணி தோழர்
டி. வி. நாராயணசாமி அவர்களுக்கும்.
தோழியர்
பாப்பா அம்மையார் அவர்களுக்கும்
வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் நடைபெறும்
அன்பர்கள் வருக!

C. N. அண்ணாதுரை.

Edited Printed Published by C. N. Annadurai M. A., at 'Dravida Nadu' Press, 317—319 Hodgsonpet Conjeeveram.